

som til fælles gavn kan øge befolkningernes velstand og velfærd og sikre fred og frihed. Borgerkrigene på Balkan har givet dette mere konkret betydning.

Med udvidelsen og alt det andet, der er på EU's dagsordener, som skal vise sig i konkrete og synlige resultater i forhold til landenes befolkninger, har EU sådan set ganske meget, måske oven i købet rigeligt, på dagsordenen i de kommende år. Alligevel foregår der en vedvarende udvikling både på alle de områder, hvor Danmark er med, og på de områder, hvor Danmark ikke er med. Alle andre lande er også stærkt optaget af, hvordan fremtidens Europa, det udvidede Europa, skal formes.

For Danmark er det af afgørende betydning, at vi benytter de kommende år til en åben, udogmatisk diskussion i hele befolkningen om, hvor den europæiske udvikling er på vej hen. Hvad vil de andre, hvad vil vi selv?

Mange forslag vil komme i spil. Skal charteret indholdsmæssigt være en del af en ny, klarere, forenklet traktat? Hvor skal magten ligge imellem EU-institutionerne? Hvilken arbejdsdeling skal der være mellem EU og medlemslandene? Hvilken rolle skal de nationale parlamenter have? Hvordan kan nærheden og åbenheden udvikles? Spørgsmålene er mange flere.

Vi skal også stille os selv spørgsmålet om, hvad der skal være Danmarks rolle og placering i fremtidens Europa, hvor 25 eller 35 lande vil være medlemmer af EU. Efter hvilke mål og principper ønsker vi som danskere det europæiske samarbejde strikket sammen i fremtiden?

Lad os bruge de kommende år på en sådan folkelig debat i Danmark, hvor alle kan se, hvor udviklingen er på vej hen, og hvor de muligheder, problemer og dilemmaer, der er ved til- og fravalg til de forskellige ideer og forslag, også er klare og tydelige, så man lettere kan forholde sig til dem, uden at det kan efterlade et indtryk af, at der nok er nogle, der forsøger at snyde lidt på vægten med skjulte dagsordener, når der skal tages stilling i forbindelse med folkeafstemninger.

Det, dansk europapolitik har brug for, er, at der skabes større sammenhæng, helhed, overblik og fremsyn, og at der sikres en større folkelig forankring af de visioner og perspektiver, vi skal sætte os i den fremtidige europapolitik.

Det er Socialdemokratiets holdning, at den danske EU- og Europadebat skal styrkes i Folke-

tinget og i befolkningen, og vi vil derfor komme med forslag til, hvordan dette kan gøres.

Når det gælder hvidbogen, så kan bidraget fra regeringen på dette område skubbe gang i debatten, og vi kan jo også, som vi har gjort ved andre lejligheder, gennem Europaudvalget, gennem folk udefra og andet formentlig drøfte os frem til at finde nogle løsninger til at supplere med andre rapporter og andet, som kan bidrage til, at vi kan få en bred, nuanceret og åbenhjertig diskussion om, hvor Europa er på vej hen, og hvad vi egentlig gerne selv vil.

Europa skal vel heller ikke snydes for det bidrag, vi som danskere og som land kan yde et aktivt bidrag til. Vi skal heller ikke snyde os selv for at få indflydelse på det, de andre former, for vi er jo alligevel stærkt afhængige af det, der kommer til at ske.

Debatten om fremtidens Europa deltager vi derfor særdeles gerne i, både i Danmark og med resten af Europa, men en eventuel konkretisering og eventuelle drøftelser om nye traktater osv. forudsætter vi skal ske i tæt samspil med nye medlemslande.

Nu handler det om Nicetraktaten, udvidelsen skal sikres og i gang, og når vi kender dette grundlag om få uger, deltager Socialdemokratiet meget gerne aktivt i en debat om fremtidens Europa og Danmarks rolle heri.

Dagens debat er derfor kun et startsignal til en fremtidig debat om Europa og vores egen rolle og placering. Den europæiske udfordring skal efter vores opfattelse tages forfra i en åben debat uden for mange hellige køer.

Jeg skal på vegne af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti, Venstre og CD fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at Danmark har en afgørende interesse i at søge maksimal indflydelse på EU's udvikling og udformningen af Europas fremtid og noterer sig,

- at regeringen arbejder for, at regeringskonferencen afsluttes i Nice med et resultat, der sikrer, at EU for sit vedkommende er klar til optagelse af nye medlemslande ved udgangen af 2002,
- at udvidelsesforhandlingerne bør tilrettelægges, så de muliggør en hurtig og bred udvikling, hvilket er helt afgørende for at skabe et helt og udelte Europa,